

følgelig på den ene eller den anden måde skulle overleve. Så selv om det ikke fik mulighed for at være med i DST-ordningen, så skulle der findes en anden løsning, og derfor har jeg for længe siden skrevet til Frederiksberg Kommune og spurgt efter, om man ikke synes, det kunne være en god idé at gøre Rialto Teatret til et lille storbyteater, for man kan sige, at den ordning passer egentlig som fod i hose til Rialto Teatret.

Der er også enkelte partier i Frederiksberg Kommune, der har udtalt deres ønske om at bidrage til at finde en løsning for Rialto, og man må sige, at i det hele taget har Frederiksberg Kommune været meget optaget af hele sagen omkring Rialto, ikke mindst i forbindelse med de støttearrangementer, der har været.

Egentlig har jeg haft det udgangspunkt, at det skulle vi nok finde en løsning på, fordi der var så stor velvilje i Frederiksberg Kommune, og jeg vil også endnu en gang forsøge at gå tilbage til Frederiksberg Kommune og spørge efter, om det ikke er muligt at finde en løsning ud fra den betragtning, at lige nu er der altså seks tilskudsydere, der er enige om, at der altså ikke er mulighed for at finde flere økonomiske midler, hvilket jo ville gøre det meget nemt. Hvis der var flere penge, så kunne vi optage flere teatre.

Men hvis det ikke lykkes at komme overens med Frederiksberg Kommune, så mener jeg også, at der kun er én vej, og det er, at Rialto forbliver en del af DST-ordningen. Derfor vil jeg spørge de øvrige tilskudsydere efter, om de vil være indstillet på, at i det øjeblik det ikke kan lykkes med en anden ordning, er Rialto fortsat en del af Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab.

Det er der en vigtig grund til, og det er, at Rialto Teatret repræsenterer meget af det, som også ordførerne her i dag har været inde på er fantastisk vigtigt for teaterkunsten, nemlig nytænkning og udvikling. Her har vi mulighederne for at give næring til nye talenter, her har man virkelig mulighed for at eksperimentere. Derfor er det selvfølgelig vigtigt at bevare en sådan scene. Man kan altså sige, at Rialto spiller på mange måder samme rolle, som f.eks. Edison gør i tilknytning til Betty Nansen Teatret.

Så der skal findes en løsning, og jeg fornemmer også her i salen meget stor velvilje over for det, og en meget, meget, meget markant interesse må man sige.

Jeg skal så kommentere noget af det, de enkelte ordførere har sagt.

Til fru Margrete Auken: Ja, det er rigtigt, at jeg vil lave et kulegravningsudvalg, der skal prøve at se på alle de forskellige teaterstøtteordninger, også for at forsøge at få lagt nogle principper ned igennem alle teaterstøtteordningerne. Der er en tendens til, at hver gang vi diskuterer teaterstøtte, ender det i en diskussion om enkelte teatre. Det har vi vist oplevet det sidste halve år, hvor man helt glemmer, at det her også er en overordnet kulturpolitisk debat. Hvad er det, vi vil? Hvad er det, vi vil satse på?

Derfor håber jeg, at med kulegravningsudvalget – lad os bare kalde det det, jeg kalder det nu bare teaterarbejdsgruppen – får vi mulighed for at tænke alle de mange forskellige støtteordninger igennem.

Når jeg har valgt at lægge det her forslag frem, inden vi nedsetter teaterarbejdsgruppen, så hænger det sammen med, at DST-ordningen er analyseret sønder og sammen. Sønder og sammen er måske ikke det rette udtryk, men vi har haft et konsulentfirma til at gå DST-ordningen igennem. Det konsulentfirma har fremhævet fordelene ved DST-ordningen og også de ulemper, der var ved den gamle ordning. Ulempene gør vi noget ved med det forslag, der her er fremsat.

Det er grunden til, at jeg mener, at DST-ordningen har vi altså analyseret, så vi kan roligt vedtage det her lovforslag, sandsynligvis med nogle justeringer.

Til fru Aase D. Madsen, der spørger: Hvis der bliver færre teatre, skal der så bruges færre midler? Hertil er svaret, at det bestemmer DST selv. Til spørgsmålet: Skal resultatkontrakterne først og fremmest handle om økonomi? Ja, de kommer i høj grad til at handle om økonomi, men lad mig understrege, at det er DST's styrelse og de enkelte teatre, der skal finde ud af, hvilke elementer der skal være i resultatkontrakterne. Grunden til, at jeg tror, det er en god idé at lave resultatkontrakter, er, at det er en måde at sikre det enkelte teater størst mulig frihed på. Når det først har sin ramme, har det den fulde kunstneriske frihed til at gøre det, det finder vigtigst.

Til spørgsmålet om, hvorvidt der har været en offentlig debat. Ja, jeg synes sådan set, der har været meget offentlig debat om hele det her forslag igennem det sidste par år og ikke mindst i det sidste halve år, så jeg tror faktisk ikke, der er en sten i det her forslag, der ikke allerede er vendt.